

POJEDNANIE I NADZIEJA

Lekcja 9 na 28. lutego 2026

2 Koryntian 5,21

„On tego, który nie
znał grzechu, za nas
grzechem uczynił,
abyśmy w nim stali się
sprawiedliwością Bożą”

Po stwierdzeniu, że krzyż Chrystusa pojednał niebo i ziemię (Kol 1,20), Paweł przechodzi do wyjaśnienia praktycznych skutków tego pojednania dla nas.

Jak to nas zmieniło? Jak Bóg przewidział to wszystko? Co możemy zrobić, aby pomóc innym w pojednaniu i odzyskaniu nadziei?

POJEDNANIE I NADZIEJA POPRZEZ EWANGELIĘ

Skutki pojednania

Od
złoczyńców
do świętych
(Kol 1,21-22)

Ugruntowani i
niezachwiani
(Kol 1,23)

Nadzieja

Przynoszenie
nadziei
(Kol 1,24-25)

Tajemnica
Boga
(Kol 1,26-27)

Moc ewangelii

Głoszenie
Ewangelii
(Kol 1,28-29)

SKUTKI POJEDNANIA

OD ZŁOCZYŃCÓW DO ŚWIĘTYCH

„I was, którzy niegdyś byliście mu obcymi i wrogo usposobionymi, a uczynki wasze złe były, teraz pojednał w jego ziemskim ciele przez śmierć, aby was stawić przed obliczem swoim jako świętych i niepokalanych, i nienagannych” (Kolosan 1,21-22)

Kwestia jest prosta. Żyliśmy, czyniąc zło, i dlatego zostaliśmy skazani na wieczną śmierć (Rz 6,23; Ap 21,8).

Sami nie byliśmy w stanie zmienić tej sytuacji ani zapłacić za nasze zbawienie (Psalm 49,7-8).

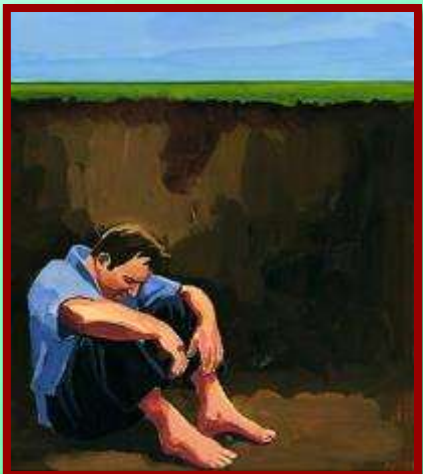

On umarł na krzyżu, aby zapłacić cenę za nasze grzechy (Rz 5,8).

Dzięki wierze, pokucie i chrztowi jesteśmy uwolnieni od grzechu i stajemy się bez skazy i bez zarzutu przed Bogiem [usprawiedliwienie] (Rz 5,10; Kol 1,22).

Ale Bóg przygotował dla nas wspaniały plan:

Dzięki dziełu Ducha Świętego nasze życie stopniowo ulega przemianie i stajemy się święci przed Bogiem [uświęcenie] (Rz 8,1; 2 Kor 5,17).

UGRUNTOWANI I NIEZACHWIANI

„Jeśli tylko wytrwacie w wierze, ugruntowani i stali, i nie zachwiejecie się w nadziei, opartej na ewangelii, którą usłyszeliście” (Kolosan 1,23a)

Zostaliśmy już usprawiedliwieni, jesteśmy uświęceni, ale droga jeszcze się nie skończyła. Istnieje ryzyko, że zbłądzimy i nie osiągniemy celu. Dlatego Paweł radzi nam trzy rzeczy (Kol 1,23a):

Trwajcie w wierze

**Bądź wytrwały,
tak jak Piotr,
który po
wyjściu z
więzienia
pukał do
drzwi, aż mu
otwarto
(Dz 12,11-16).**

Ugruntowani

**Nasza wiara
musi być
solidna, oparta
na prawdach,
których
nauczyliśmy
się z Biblii.**

Nieugięci

**Musimy być
niezachwiani i
nigdy nie
przestawać
wierzyć
w „nadzieję
ewangelii”.**

NADZIEJA

PRZYNOSZENIE NADZIEI

„Tego Kościoła sługą zostałem zgodnie z postanowieniem Boga, powziętym Co do mnie ze względu na was, abym w pełni rozgłosił Słowo Boże” (Kolosan 1,25)

Jak widzieliśmy, Boży plan naszego zbawienia opiera się na śmierci Jezusa i obejmuje nasze usprawiedliwienie oraz uświęcenie. Brakowało jednak czegoś ważnego: aby zaakceptować ten plan, musimy go najpierw poznać. Potrzebujemy kogoś, kto nam go objawi.

W tym miejscu pojawia się „Boże zarządzanie” [Boży sposób porządkowania okoliczności, myśli, ludzi itp.], którego sługą był Paweł (Kol 1,25).

Paweł cieszył się, że jest częścią tego planu, mimo że wiązało się to z cierpieniami (Kol 1:24). Od momentu aresztowania w Rzymie aż do śmierci napisał co najmniej siedem z czternastu listów zachowanych w Nowym Testamencie.

Paweł był ważną częścią Bożego planu i cieszył się z tego. My również możemy być częścią tego planu, prowadząc innych do poznania Chrystusa. To jest nasza radość!

TAJEMNICA BOGA

**„Tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego”
(Kolosan 1,26)**

Paweł mówi o tajemnicy, która została objawiona Kościołowi po zmartwychwstaniu Chrystusa (Kol 1,26). Do tego czasu można było ją jedynie dostrzec. Ale czym jest ta tajemnica? „Chrystus w was, nadzieja chwały” (Kol 1,27).

Zostało to zaplanowane przed założeniem świata (1 Piotra 1,20).

Zostało to częściowo przekazane aniołom (1 Piotra 1,12).

Pierwszy przeblysł nadziei został dany Adamowi i Ewie (Rdz 3,15).

Zostało to objawione prorokom (1 Piotra 1,10-11).

Jezus najpierw objawił to Żydom (Mt 15,24).

Wtedy zostało to w pełni objawione wszystkim ludziom (Kol 1,27).

W tej tajemnicy wciąż pozostają etapy do odkrycia. Teraz żyjemy w nadziei, że zostaniemy uwielbieni. Cóż za zmiana! Cóż za tajemnica! Grzeszni ludzie zostają usprawiedliwieni, uświęceni i uwielbieni przez odkupieńczą krew Jezusa. Tajemnica ta będzie przedmiotem badań przez całą wieczność.

MOC EWANGELII

GŁOSZENIE EWANGELII

„Jego to zwiastujemy, napominając i nauczając każdego człowieka we wszelkiej mądrości, aby stawić go doskonałym w Chrystusie Jezusie” (Kolosan 1,28)

W jaki sposób Paweł głosił ewangelię? Głównym tematem jego kazań był Chrystus ukrzyżowany (1 List do Koryntian 1,23). Gdy ludzie przyjęli Jezusa, Paweł napominał ich i nauczał, aż osiągnęli doskonałość (List do Kolosan 1,28-29). Jak to robił?

Wyjaśnił im chrześcijańską doktrynę i praktykę (2 Tesaloniczan 2,15).

Ostrzegł ich przed konsekwencjami odrzucenia ewangelii (Hbr 10,25-29).

Ostrzegł ich przed niebezpieczeństwami związanymi z fałszywymi nauczycielami (Dz 20, 29-30).

Chwileczkę... uczynić ich doskonałymi? I to nie tylko kilku... „każdego człowieka”! (Kol 1,28b).

Greckie słowo przetłumaczone jako „dojrzały” (teleios) oznacza doskonały i bez wad. Poprzez proces chrześcijańskiego wzrostu stajemy się głęboko świadomi głębi prawa Bożego i jego wymagań. Naszym celem jest zatem osiągnięcie doskonałości w Chrystusie Jezusie.

„Patrząc na ukrzyżowanego Odkupiciela, pełniej rozumiemy wielkość i znaczenie ofiary złożonej przez Majestat niebios. Plan zbawienia jest przed nami uwielbiony, a myśl o Kalwarii budzi w naszych sercach żywe i święte emocje. Chwała Bogu i Barankowi będzie w naszych sercach i na naszych ustach, ponieważ duma i kult własnej osoby nie mogą rozkwitnąć w duszy, która zachowuje świeże wspomnienie scen z Kalwarii.”

EGW (*Życie Jezusa*, s. 661)